

339.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 22 marca 1928 r.

w sprawie zmiany niektórych przepisów prawnych, dotyczących ubezpieczenia w bractwach górniczych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Skreśla się §§ 2, 23, 34 i 39 ustawy z dnia 28 lipca 1889 r. (austr. dz. u. p. Nr. 127) o urzędzeniu stosunków bractw górniczych, które na zasadzie powszechnej ustawy górniczej są lub będą utworzone, § 38 tejże ustawy w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 17 stycznia 1890 r. (austr. dz. u. p. Nr. 14) oraz §§ 3, 40, 40a, 41, 41a, 41b i 41c tejże ustawy w brzmieniu, ustalonem ustawą z dnia 17 września 1892 r. (austr. dz. u. p. Nr. 178), wreszcie art. II, III i IV tej ostatniej ustawy.

Art. 2. Paragrafy 1, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 13, 14, 15, 18, 21, 22, 24, 25, 26, 28, 29, 31, 33, 35, 36, 42, 45, 46 i 50 ustawy z dnia 28 lipca 1889 r. (austr. dz. u. p. Nr. 127), § 19 tejże ustawy w brzmieniu ustawy z dnia 17 stycznia 1890 r. (austr. dz. u. p. Nr. 14), §§ 12 i 20 tejże ustawy w brzmieniu ustawy z dnia 17 września 1892 r. (austr. dz. u. p. Nr. 178), § 11 tejże ustawy w brzmieniu ustawy z dnia 17 września 1892 r. (austr. dz. u. p. Nr. 178) i ustawy z dnia 30 grudnia 1917 r. (austr. dz. u. p. Nr. 523), oraz § 49 tejże ustawy w brzmieniu ustawy z dnia 30 grudnia 1917 r. (austr. dz. u. p. Nr. 523), ulegają następującym zmianom:

§ 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Bractwo górnicze wypłaca

- 1) renty inwalidzkie,
- 2) renty wdowie i sieroce,
- 3) zasiłki pogrzebowe”.

§ 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„Renty inwalidzkie obowiązane jest wypłacać bractwo górnicze w razie trwałej niezdolności do wykonywania zawodu z powodu choroby, starości lub wypadku przy pracy.

Wysokość renty ustala statut bractwa górniczego z tem zastrzeżeniem, że renta nie może wynosić mniej niż 240 zł. rocznie. Statut może przewidzieć zależność wymiaru renty od lat członkostwa względnie też i od wysokości zarobków”.

§ 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„W razie śmierci członka lub rencisty bractwo górnicze obowiązane jest wypłacać wdowom do końca życia względnie do dnia ponownego zamążpójścia rentę wdowią w wysokości połowy, dzieciom ślubnym i nieslubnym do ukończenia szesnastego roku życia renty sieroce, a mianowicie dla każdej sieroty zupełnej w wysokości połowy, a dla każdej sieroty niezupełnej w wysokości jednej czwartej renty, jaką pobierał lub do jakiej w chwili śmierci miałby uprawnienie ubezpieczony, gdyby był inwalidą. Za sierotę zupełną uważać należy także i taką sierotę, której matka wyszła ponownie zamąż.

Dzieci nieslubne korzystają po matce z powyższego prawa narówni z dziećmi ślubnymi, po ojcu nieslubnym tylko w tym wypadku, jeżeli ojcostwo zostało już za życia ubezpieczonego sądownie ustalone lub pozasądownie uznane, a ubezpieczonyłożył na utrzymanie dziecka.

Renta wdowia łącznie z rentami sierocami lub renty sierot zupełnych nie mogą w sumie przekroczyć renty inwalidzkiej, jaką pobierał zmarły żywiciel lub do jakiej w chwili śmierci miałby uprawnienie, gdyby w chwili śmierci był inwalidą.

Jeżeli członek wstąpi w związki małżeńskie w czasie, gdy już jest rencistą, wówczas pozostałej po nim wdowie nie przysługuje prawo do świadczeń.

W razie śmierci rencisty lub członka jego rodziny będącego na jego utrzymaniu, bractwo górnicze wypłaca zasiłki pogrzebowe, których wysokość ustala statut.

Statut bractwa górniczego może ustalić obowiązek wypłacania rent wstępnym, rodzeństwem i wnukom, jeśli pozostawali wyłącznie na utrzymaniu zmarłego.”

§ 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„Minister Pracy i Opieki Społecznej wyda przepisy, dotyczące:

1) zachowania uprawnień osób, przechodzących z powodu zmiany miejsca pracy z jednego bractwa górniczego do innego bractwa, działającego na podstawie niniejszej ustawy;

2) sposobu ubezpieczenia względnie zachowania nabytych uprawnień tych osób, które nabywszy uprawnienia na podstawie pruskiej ustawy o bractwach górniczych w brzmieniu, ustalonem obwieszczeniem pruskiego Ministra dla Handlu i Przemysłu z dnia 17 czerwca 1912 r. (Zbiór Ustaw Prusk. z r. 1912 str. 137 i nast.), byłyby zobowiązane z powodu zmiany miejsca pracy, do ubezpieczenia w myśl niniejszej ustawy, jako też osób, które, nabywszy uprawnienia na podstawie niniejszej ustawy, byłyby obowiązane do ubezpieczenia na podstawie wymienionej ustawy z dnia 17 czerwca 1912 r.”

§ 8 otrzymuje następujące brzmienie:

„Uprawnienia do świadczeń, przewidzianych w niniejszej ustawie, pozostają w mocy przez okres 12 miesięcy po ustaniu obowiązku ubezpieczenia.

Po upływie tego okresu były członek bractwa górniczego ma prawo tylko do zwrotu uiszczonych przez niego części składek.

W razie śmierci takiego członka zwrot nastąpi na rzecz rodziny zmarłego.

Zwrot składek stanowi całkowitą odprawę.”

W § 9 ust. 1 skreśla się słowa „w obu oddziałach kasowych”, zaś po słowach „po upływie” wstawia się „przekraczającego 12 miesięcy (§ 8)”.

Ustęp drugi tegoż paragrafu otrzymuje następujące brzmienie:

„W tym wypadku wolno im albo wyrównać składki z doliczeniem odsetek za czas przerwy w ubezpieczeniu, albo żądać, by uprawnienia, nabyte przed służbą wojskową lub urlopem, były im zaliczone do okresu wyczekiwania”.

W ustępie czwartym tegoż paragrafu zamiast słów „udział w rezerwach” i „udziału w rezerwach” należy wstawić „uiszczoną przez niego część skła-

dek" oraz „uiszczonej przez zmarłego części składek”.

§ 10 otrzymuje następujące brzmienie:

„Obowiązkowi ubezpieczenia podlegają wszyscy górnicy, zatrudnieni w przemyśle górniczym (§ 131 powszechnej austriackiej ustawy górniczej) lub w przedsiębiorstwach, których przedmiotem jest wydobywanie wosku kopalnego (ozokerytu, wosku ziemnego) i asfaltu oraz w tych zakładach przemysłowych, których robotnicy stali się członkami bractwa górniczego w myśl § 11 niniejszej ustawy przed 1 stycznia 1919 r., choćby później zakłady te zostały odłączone od przedsiębiorstw górniczych.

Przewidziane w § 19 ustęp ostatni ustawy z dnia 9 stycznia 1907 r. (aust. dz. u. p. Nr. 7) uprawnienie do rozszerzenia obowiązku ubezpieczenia w bractwach górniczych na robotników, zatrudnionych w przedsiębiorstwach naftowych, przysługuje Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Osoby, zatrudnione w powyższych przedsiębiorstwach tylko przy pewnej przemijającej pracy (pracownicy niestali), jeżeli czas trwania pracy da się zgóry oznaczyć i praca ta tylko pośrednio pozostaje w związku z właściwym przedsiębiorstwem jak np. przy budowie budynków, dróg, mostów, kolei, kanałów, przy montowaniu maszyn i t. d., nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia w myśl niniejszej ustawy.

Uczniowie i inne osoby, które, nie mając jeszcze zupełnego wykształcenia, nie pobierają wcale płacy, lub pobierają płacę niższą, zrównani są pod względem obowiązku ubezpieczenia z robotnikami, wymienionymi w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu, albo też z pracownikami niestalymi, zależnie od tego, w której gałęzi pracy są zatrudnieni.”

§ 11 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Robotnicy, zatrudnieni w zakładach przemysłowych, połączonych z przedsiębiorstwami, wymienionymi w § 10, mogą przystąpić do ubezpieczenia na zasadzie niniejszej ustawy, lecz tylko wówczas, jeżeli przystąpienie to będzie zbiorowe i obejmować będzie wszystkich pracowników, zatrudnionych w tychże zakładach, zaliczając do nich także uczniów. Nowowstępujący będą również obowiązani przystąpić do ubezpieczenia. Bliższe warunki co do przyjęcia powyższych osób do ubezpieczenia określi statut bractwa górniczego.

Służba, zajęta w bractwie górniczym, może być również w niem ubezpieczona.”

Ustęp drugi, ustęp trzeci lit. a i ustęp czwarty tegoż paragrafu skreśla się; nadto w ustępie trzecim zamiast słowa „ustępów” wstawia się wyraz „ustępu”, skreślając równocześnie wyrazy „i 2” oraz „b”.

W § 12 skreśla się ustęp trzeci, a w ustępie pierwszym wyrazy „o ile w razie choroby mają prawo do pobierania tej płacy lub zarobku i”, w ustępie czwartym wyrazy „w Kasie Chorych lub” oraz wyrazy „jeżeli ustawy przepisują, ile najmniej mają pobierać od Państwa w razie choroby i”.

W § 13 w ustępie pierwszym skreśla się słowa „ustanowiony według § 212 p. u. g. dla każdego”.

W punkcie 2 tegoż paragrafu skreśla się słowa „a w szczególności także sposobu zaliczenia udziału w rezerwach (§§ 8 i 9)”.

W punkcie 6 tegoż paragrafu skreśla się słowa „zachorują lub”, zaś w miejsce słowa „chorobę” wstawia się „niezdolność do pracy zawodowej”.

W punkcie 11 tegoż paragrafu skreśla się słowa „zasad obliczania premji” oraz słowa „sprawdzania przez rewizorów i rzeczoznawców”.

Punkt 12 otrzymuje następujące brzmienie: „organizacji i zakresu działania biur lokalnych”.

Dodaje się następujące punkty:

13) określenia warunków przyjęcia do ubezpieczenia osób, wymienionych w § 11;

14) zwrotu rzeczywistych kosztów i odszkodowania za stratę czasu, należnego sprawującym godności honorowe w bractwie górniczym;

15) funduszu rezerwowego i ewentualnego funduszu zapomogowego.

W § 14 w punkcie 1 zamiast wyrazu „Kasy Chorych” wstawia się wyrazy „bractwa górniczego”.

Punkt 4 tegoż paragrafu otrzymuje następujące brzmienie: „że wdowom, pobierającym renty wdowie, wypłaca się w razie ponownego zamążpójścia odprawę, wynoszącą trzykrotną roczną rentę wdową”.

Punkt 5 tego paragrafu otrzymuje następujące brzmienie: „że wdowa ma prawo do renty wdowiej tylko wtedy, gdy śmierć małżonka nastąpiła po upływie określonego w statucie czasu, licząc od dnia zawarcia małżeństwa, lub wprawdzie przed upływem tego czasu, lecz z przyczyn, które zaszły po zawarciu małżeństwa”.

W punkcie 6 w miejsce słów „ustanowiony ma być wydział nadzorczy, którego” należy wstawić „ustanowiona ma być komisja rewizyjna, której”.

Punkty 3 i 7 tegoż paragrafu skreśla się,

§ 15 otrzymuje następujące brzmienie: „Statut bractwa górniczego i jego zmiany — zatwierdza Minister Pracy i Opieki Społecznej”.

W § 18 w punkcie 1 i 3 wyrazy „wydziału nadzorczego” zastępuje się wyrazami „komisji rewizyjnej”.

W punkcie 4 ust. 3 tegoż paragrafu skreśla się słowa „tudzież co do przystąpienia...” aż do końca zdania.

W § 19 zamiast dotychczasowego ustępu 1 wprowadza się dwa nowe ustępy o następującym brzmieniu:

„Do rozstrzygania wszelkich sporów, które powstaną ze stosunku ubezpieczenia między członkami i mającymi prawo do świadczeń osobami z jednej strony, a bractwami górniczymi z drugiej strony, właściwy jest sąd rozjemczy.

Ilość sądów rozjemczych oraz ich właściwość terytorjalną określi Minister Pracy i Opieki Społecznej w drodze rozporządzenia”.

Na początku dotychczasowego ustępu 2 tegoż paragrafu (obecnie ustępu 3) wstawia się wyrazy „sąd rozjemczy”, skreślając wyraz „on” po słowie „składa się”.

W ustępie 4 skreśla się słowa „osiadłych w okręgu urzędu górniczego”.

W § 20 ustęp 1 uchyla się.

W § 21 wyrazy „władza administracyjna w porozumieniu z władzą górniczą” zastępuje się wyrazami: „wojewódzka władza administracji ogólnej”.

W § 22 ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Dwa lub więcej bractw górniczych może Minister Pracy i Opieki Społecznej przymusowo złączyć, gdy uzna to za konieczne albo gdy zachodzi potrzeba połączenia kilku bractw górniczych w tym celu, aby dawały rękojmię dopełnienia zobowiązań, wynikających z niniejszej ustawy”.

W ustępie 2 tegoż paragrafu skreśla się słowa „w okręgu tego samego wyższego urzędu górniczego”.

W ustępie zaś 3 zamiast wyrazów „wyższy urząd górniczy (starostwo górnicze)” wstawia się wyrazy „Minister Pracy i Opieki Społecznej”.

Ustęp 6 tegoż paragrafu otrzymuje następujące brzmienie:

„Gdy kilka bractw górniczych złączy się w myśl ustępu 1 lub 2 niniejszego paragrafu, można przewidzieć w statucie utworzenie biur lokalnych przy przedsiębiorstwach, których pracownicy należą do złączonego bractwa górniczego. Jeżeli zaś właściciel przedsiębiorstwa i większość zatrudnionych w tym przedsiębiorstwie robotników zgodzą się na dobrowolne opłacanie wyższych składek od przewidzianych w statucie złączonego bractwa górniczego, a to celem wypłacenia dodatków do świadczeń, wówczas utworzenie biura lokalnego dla tegoż przedsiębiorstwa lub dla kilku przedsiębiorstw, odpowiadających powyższemu warunkowi, jest obojętne”.

W takim razie biuro lokalne administruje nadwyżką składek”.

W § 24 ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie: „Bractwa górnicze podlegają nadzorowi w pierwszej instancji wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, a w drugiej instancji Ministra Pracy i Opieki Społecznej”.

Ustęp 3 tegoż paragrafu uchyla się.

W § 25 zastępuje się w ustępie 1 w zdaniu drugim wyrazy „właściwy wyższy urząd górniczy (starostwo górnicze), który” wyrazami „Ministra Pracy i Opieki Społecznej, który”.

Ustęp 2 tegoż paragrafu uchyla się.

W § 26 w ustępie 2 skreśla się wyrazy „albo reprezentacji związku (§ 23 ust. 2)” oraz „lub związku”.

W § 28 skreśla się ustęp 5, zaś w ustępie 2 skreśla się słowa „i na związkach, utworzonych dla kas chorych”.

W § 29 ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Środki na pokrycie świadczeń bractwa górniczego według postanowień ustawy niniejszej i statutu, na koszty zarządu oraz na fundusz rezerwowy gromadzi się ze składek, które opłacają ubezpieczeni i pracodawcy po połowie”.

Uchyla się w ustępie 2 tegoż paragrafu zdanie końcowe oraz ustęp 4.

Ustęp zaś 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„Wysokość składek miesięcznych oznacza statut, który przewidzieć może zależność składki od wysokości zarobku.

Składka miesięczna nie może wynosić mniej, niż 6 zł. 20 gr.”.

W § 31 w ustępie 1 skreśla się wyrazy „dozorczach względnie urzędnikach”.

Ustęp 1 § 33 otrzymuje następujące brzmienie: „Bractwo górnicze obowiązane jest prowadzić dokładny wykaz członków oraz odpowiadające wymaganiom ksiązkowości rachunki dochodów i wydatków. Zamknięcie rachunków i bilans należy przedkładać walnemu zgromadzeniu względnie komisji rewizyjnej najpóźniej w ciągu 6 tygodni po upływie roku kalendarzowego”.

§ 35 otrzymuje następujące brzmienie: „Bractwo górnicze winno starać się o utrzymanie równowagi między dochodami i rozchodami, jako też o zebranie funduszu rezerwowego, którego wysokość określi statut”.

§ 36 otrzymuje następujące brzmienie: „Rada Ministrów na wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej może podwyższyć minimalne kwoty świadczeń i składek, przewidziane w niniejszej ustawie (§ 4 ust. 2 i § 29 ust. 3).”

§ 42 otrzymuje następujące brzmienie: „Fundusze bractwa górniczego winny być lokowane w sposób, dający bezpieczeństwo prawne (pupilarne)”.

§ 45 otrzymuje następujące brzmienie: „Do bractw górniczych mają zastosowanie ulgi podatkowe oraz ulgi w zakresie opłat stemplowych, przewidziane w odnośnych przepisach prawnych dla przymusowych związków i ubezpieczeń przymusowych”.

W § 46 wyrazy „władze administracyjne oraz wyrazy „na przedstawienie władz górniczych” skreśla się.

§ 49 otrzymuje następujące brzmienie: „Ustawa niniejsza obowiązuje na obszarze województw: krakowskiego, stanisławowskiego, lwowskiego i tarnopolskiego oraz na obszarze cieszyńskiej części województwa śląskiego”.

§ 50 otrzymuje następujące brzmienie: „Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej, Ministrowi Przemysłu i Handlu, Ministrowi Skarbu i Ministrowi Sprawiedliwości, każdemu we właściwym zakresie jego działania”.

Art. 3. Wszędzie tam, gdzie w ustawach, wymienionych w art. 1 i 2 jest mowa o właścicielach kopalni lub zarządzie kopalni, należy wstawić słowo „właściciele lub zarząd przedsiębiorstw, objętych §§ 10 i 11 niniejszej ustawy”, gdzie jest mowa o władzy górniczej lub o władzach górniczych, wstawić należy wyrazy „władza nadzorcza”, zmieniając odpowiednio w związku z tem pozostające końcówki innych wyrazów, wyrazy „prowizja” należy zastąpić przez „renta”, „prowizjoniści” — przez „renciści”, „kasa prowizyjna bractwa górniczego” lub „kasa” przez wyrazy „bractwo górnicze”, wyrazy zaś „zarobek lub pensja” przez wyraz „zarobek”.

Art. 4. Najpóźniej w ciągu 3 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia mają zarządy istniejących bractw górniczych uzgodnić swe statuty z jego postanowieniami.

Począwszy od pierwszego dnia miesiąca, następującego po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, obowiązane są bractwa górnicze wypłacać wszystkim dotychczasowym rencistom, wdowom i sierotom za każdy miesiąc zgóry świadczenia, określone w § 4 i 5 ustawy z dnia 28 lipca 1889 r. (austr. dz. u. p. Nr. 127) w brzmieniu, nadanem jej niniejszym rozporządzeniem.

Art. 5. Upoważnia się Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości do ogłoszenia w języku polskim ustawy z dnia 28 lipca 1889 r. (austr. dz. u. p. Nr. 127) w brzmieniu, zmienionem ustawą z dnia 17 stycznia 1890 r. (austr. dz. u. p. Nr. 14), ustawą z dnia 30 grudnia 1891 r. (austr. dz. u. p. Nr. 3 z r. 1892), ustawą z dnia 17 września 1892 r. (austr. dz. u. p. Nr. 178), ustawą z dnia 30 grudnia 1917 r. (austr. dz. u. p. Nr. 523), ustawą z dnia 19 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272), ustawą z dnia 11 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 424), rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 454) i rozporządzeniem niniejszem, z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów.

Art. 6. Moc obowiązująca ustawy z dnia 28 lipca 1889 r. (austr. dz. u. p. Nr. 127) wraz z późniejszymi zmianami w brzmieniu, ustalonym niniejszym rozporządzeniem, lub też pruskiej ustawy o bractwach górniczych w brzmieniu, ustalonym obwieszczeniem pruskiego Ministra dla Handlu i Przemysłu z dnia 17 czerwca 1912 r. (Zbiór Ustaw Pruskich str. 137 i nast.), będzie rozciągnięta na obszary Rzeczypospolitej, w których żadna z tych ustaw nie obowiązuje. Terminy rozciągnięcia jej na poszczególne powiaty lub województwa będą ustalone rozporządzeniem Rady Ministrów na wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 7. Zobowiązania Rządu Polskiego do udzielania świadczeń ubezpieczenia w bractwach górniczych (w kasach brackich), określone w art. 8 ustawy z dnia 19 grudnia 1923 r. o wykonaniu decyzji Rady Ligi Narodów z dnia 17 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 7, poz. 63), ciążyć będą w całości na Skarbie Państwa.

Powyższe świadczenia wypłaca Ubezpieczalnia Krajowa w Poznaniu na rachunek Skarbu Państwa.

Rozrachunek między Skarbem Państwa a Ubezpieczalnią Krajową w Poznaniu następuje w ciągu 3 miesięcy po upływie każdego roku budżetowego, jednakże Ubezpieczalnia Krajowa otrzymuje na powyższy cel miesięczne zaliczki w wysokości, ustalonej przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 8. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a na obszarze cieszyńskiej części województwa śląskiego z dniem ogłoszenia oświadczenia Prezesa Rady Ministrów o wyrażeniu zgody na nie Sejmu Śląskiego; z tym dniem

tracą moc obowiązującą przepisy sprzeczne z rozporządzeniem niniejszem.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Sładkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*